

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָטִית תּוֹרִיעַ יוֹם הַהִילּוּלָא ב' נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בְּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁ"י

אֲתָמוּל לְמַדְנּוּ מֵה קוֹרָה אִם יֵשׁ לְאָדָם מִכָּה אוֹ כּוֹיָה וְעַל הַמָּקוֹם הַזֶּה יֵשׁ מְרָאָה שְׁנֵרָאָה כְּמוֹ צָרַעַת. הַהֲלָכוֹת הֵן זֵהוּת כְּאֲשֶׁר יִשְׁנֶה צָרַעַת בְּמָקוֹם שֶׁהִיָּה פְּגוּעַ קוֹדֵם. אוּלַם בְּכָל זֹאת אֵלּוּ שְׁנֵי סוּגִים שׁוֹנִים שֶׁל צָרַעַת.

לְכוּ אִם יֵשׁ לְאָדָם כְּתָם לְבָן שֶׁבְחֻלְקוֹ יֵשׁ כּוֹיָה וּבְחֻלְקוֹ עַל פְּצַע אֵלּוּ נְחֻשְׁבִים לְשְׁנֵי מְקוֹמוֹת שׁוֹנִים. וְאִם כָּל אֶחָד מֵהַמְקוֹמוֹת הָאֵלֶּה קָטָן יוֹתֵר מֵהַגָּדֵל הַמִּינִימָלִי שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת לְצָרַעַת כְּדִי שֶׁתִּחַשֵׁב לְצָרַעַת (בְּעָרֶף גָּדֵל שֶׁל שְׁעוּעִית) הִרִי שֶׁהוּא טְהוֹר.

תְּהִלִּים / יוֹם ב' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים י'-י"ז

בְּפָרֶק י"ג יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁבֵה דָוִד בּוֹכָה לְפָנֵי ה' עַל הַגְּלוּת הָאֶרְכָּה. הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּפָרֶק זֶה הוּא גַם הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן בְּתַפְלַת "הוֹדוּ", בְּתַפְלַת הַשְּׁחָר. הַפְּסוּק הַזֶּה מְלֵא בְּבִטְחוֹן וּבְתִקְוָה לִישׁוּעַת ה'. נִלְמַד אֶת מִשְׁמַעוֹת הַמְּלִים כְּדִי שֶׁנִּבִּין בְּתַפְלָה.

דָוִד הַמְּלֶךְ אוֹמֵר לֵה':

וְאֲנִי בְּחֶסֶד בְּטַחְתִּי - אֲנִי בּוֹטַח בְּחֶסֶד שְׁלֶךְ

יְגַל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ - לְבִי שִׂמַח כְּאֲשֶׁר עֲזַרְתָּ לִי

אֲשִׁירָה לֵה' - אֲנִי בְטוֹחַ שֶׁאֲשֶׁר לֵה' שׁוֹב

כִּי גָמַל עָלַי - כְּאֲשֶׁר יִתֵּן (יְגַמַּל) לִי אֶת כָּל צָרָכִי.

תַּנְיָא / לקויטי אַמְרִים פֶּרֶק ל"ט (ב' ניסן שנה מעוברת)

כְּשִׁמְקִימִים מְצוּה, עֲשׂוּיִים לְחֹשֶׁב שְׁלֹא בְּאֵמֶת צְרִיךְ לְהִתְכַּוֵּן בְּשַׁעַת הָעֲשִׂיָה. אָבֵל כְּדֵי שְׁמִצּוּה תִּתְרוֹמֵם לְמַעַלָּה לְה', הִיא צְרִיכָה "כְּנַפִּים". מֵהֶם כְּנַפִּים? אֲהַבֵּת ה' וְיִרְאֵת ה' שְׁבָאִים מִהַכּוֹנֵה שֶׁל הָאָדָם.

כְּמוֹ שְׁלִמְדָנוּ קוֹדֵם בְּתַנְיָא, יִשְׁנֵם שְׁנֵי סוּגֵי כּוֹנֵה. הַכּוֹנֵה קָשָׁה יוֹתֵר מְגִיעָה מִמְחֻשְׁבָּה עַל ה' וְהַסּוּג הַפְּשוּט יוֹתֵר הוּא רַק לְהִזְכֵּר עַד כִּמָּה נִהְיָה מוֹכְנִים לַעֲשׂוֹת הַכֹּל לְמַעַן ה'.

הַסּוּג הַזֶּה שֶׁל הַכּוֹנֵה מְעוֹרֵר אֶת הָאֲהָבָה הַמְּסוּתֶרֶת הַקְּיָמֶת בְּלֵב כָּל יְהוּדֵי וְהוֹפְכֶת לְהִיּוֹת "כְּנַף" לְמִצְוָה שֶׁהוּא מְקִים.

הַסּוּג הַקָּשָׁה יוֹתֵר שֶׁל כּוֹנֵה גוֹרֵם לְמִצְוֹת לְהִתְרוֹמֵם לְמָקוֹם גְּבוּהָ עוֹד יוֹתֵר (לִיצִירָה) וְהַכּוֹנֵה שֵׁשׁ לְצַדִּיקִים גּוֹרֶמֶת לְמִצְוֹת לְהִתְרוֹמֵם עוֹד גְּבוּהָ יוֹתֵר מְזֵה (לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה) יִשְׁנֵם גַּם צַדִּיקִים מְאֹד גְּדוֹלִים שֶׁהַמִּצְוֹת שֶׁלָּהֶן עוֹלוֹת עוֹד יוֹתֵר גְּבוּהָ (לְאַצִּילוֹת) אָבֵל אֲנִי לֹא יוֹדְעִים עַל כֵּן הַרְבֵּה. אִם אָדָם רַק מְקִים מְצוּה בְּגִלְל שֶׁהוּא רָגִיל לְקִים אוֹתָהּ, וְהוּא לֹא מְכֻוֵן אֶפְלוּ טָפָה, הַמִּצְוָה שֶׁלוֹ לֹא תוֹכֵל לְהִתְרוֹמֵם וְלַעֲלוֹת לְה'.

הַיּוֹם יוֹם / ב' נִיסָן

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי הַרְש"ב, הָאֲבָא שֶׁל הַרְבֵּי הַרִּי"צ (הָאָדָמוֹ"ר הַקּוֹדֵם). הַהִסְתַּלְקוֹת הֵייתָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּרוֹסֶטוֹב, בְּרוֹסְקִיָה וְשֵׁם נִמְצָא הָאֵהָל שְׁלוֹ.

הַמְּאָמֵר הָרֵאשׁוֹן שֶׁהַרְבֵּי הַרְש"ב אָמַר כְּשֶׁנִּהְיָה רַבִּי הוּא "כְּתֵר יִתְנוּ לָךְ" בְּיוֹם הַשְּׁנֵי שֶׁל סְכוּת. הַמְּאָמֵר הָאַחֲרוֹן שֶׁהַרְש"ב אָמַר הוּא "רֵאשִׁית גּוֹיִים עֲמֶלְק, קֶץ שֵׁם לְחֻשְׁךָ" שֶׁנֶּאֱמַר בְּסַעֲוֹדַת פּוֹרִים תר"פ.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה י"א, י"ב, י"ג, עֲשֵׂה קפ"ה, לֹא תַעֲשֶׂה כ"ה, כ"ב, מ"ח, נ', נ"א, ל', ל"ג, ל"א, ל"ב,

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עוֹד מִצְוֹת אוֹדוֹת עֲבוֹדַת ה'

1. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה י"א** - אֲסוּר לְבַנּוֹת מִצְבָּה שְׁאֵנִשִּׁים יְבוֹאוּ וְיִתְפַּלְלוּ סְבִיבָה אֶפְלוּ אִם הֵם מִתְפַּלְלִים לְה' בְּגִלְל שֶׁדָּבַר כֹּזֵה בְּדֶרֶךְ כָּל מְשֻׁמֵשׁ לְעֲבוֹדָה זָרָה.
2. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה י"ב** - אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֶבֶן מְשֻׁבָּת לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ אֶפְלוּ לְה'. כְּזוֹ אֶבֶן מְשֻׁמֵשׁת אֶת הָעֲבוֹדָה זָרָה.
3. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה י"ג** - אֲסוּר לְנָטֵעַ עֵץ לִיד הַמִּזְבֵּחַ, אוֹ בְּכֹל מָקוֹם לִיד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּגִלְל שֶׁזֶה נַעֲשֶׂה בְּמִקְוֹמוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה זָרָה.
4. **מִצְוֹת עֲשֵׂה קפ"ה** - בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל צְרִיךְ לְהִרְס כָּל דָּבָר שֶׁקָּשׁוֹר לְעֲבוֹדָה זָרָה. כָּל הַפְּסָלִים, מִזְבְּחוֹת וּבִתֵּי עֲבוֹדָה זָרָה.
5. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כ"ה** - אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוֹם חֶלֶק מִהַפְּסָל לְמַשְׁהוֹ שֵׁיַעֲזוֹר לָנוּ, לְמַשֵּׁל לְשֶׁרֶף עַץ שֶׁשִּׁימֵשׁ לְעֲבוֹדָה זָרָה כְּדֵי לְחַמֵּם אֶת הַבַּיִת.
6. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כ"ב** - אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף אוֹ זָהָב שֶׁהֵיוּ עַל פְּסָל כְּדֵי לִיפּוֹת אוֹתוֹ.
7. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מ"ח** - אֲסוּר לְהִרְשׁוֹת לְגוֹיִים לְחִיוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אִם הֵם מְפַסְּקִים

8. **מצות לא תעשה נ'** - אסור להיות נחמדים למישהו שעובד עבודה זרה.
9. **מצות לא תעשה נ"א** - אסור להרשות למישהו שעובד עבודה זרה לחיות או להשאר בארץ ישראל מכיון שאנשים עלולים ללמד ממנו.
10. **מצות לא תעשה ל'** - אסור לחקות דברים שעושים עובדי עבודה זרה, אפלו אם לדברים האלה אין שום קשר לעבודה זרה.
11. **מצות לא תעשה ל"ג** - אסור להחליט דברים בהתבסס על "סימנים טובים" או סימנים רעים - למשל להחליט שמישהו שקרה היום היה "סימן לא טוב" ועכשו לא נסע לטיול בגלל זה.
12. **מצות לא תעשה ל"א** - אסור לעשות משהו כדי לחזות את העתיד.
13. **מצות לא תעשה ל"ב** - אסור להחליט אלו ימים טובים לדברים מסוימים בהתבסס על אסטרוולוגיה. כמו כן אסור לנו לעשות קסמים או דברים שיגרמו לאנשים לחשב שאנחנו עושים קסמים אמתיים.

רמב"ם / הלכות עבודת פוכבים פרקים ז', ח', ט'

- פרק ז'** - עלינו להשחית את חפצי העבודה זרה. - לומדים אלו דברים נחשבים כעבודה זרה. למשל אם פרה שמשה בקרבן לעבודה זרה אסור אפלו להשתמש בעור שלה לכל מטרה אחרת.
- פרק ח'** - לומדים מתי דברים הופכים להיות עבודה זרה. אם מישהו מתפלל לה, הרהר איננו נחשב עבודה זרה. אבל אם הוא לקח אבן מההר והפך אותה לעבודה זרה זה יכול להיות עבודה זרה.
- פרק ט'** - לומדים כיצד להתעסק עם הגויים כשהם חוגגים את חגי העבודה זרה שלהם.
- הלכה אחת שלומדים היום היא שאנחנו לא יכולים להצטרף לסעודה שגוי עושה, מכיון שבשאלנשים אוכלים יחד, הם מרגישים קרוב וידידותי ויהודי יכול חס ושלום להתחתן עם גוי.

דרכי החסידות / ב' ניסן - הסתלקות הרש"ב

בהקדמה ל"היום יום" הרבי כותב רשימת תאריכים מיוחדים ופעולות בחייהם של כל אחד מהרבים. כפי שלמדנו ב"היום יום", זהו יום היארצייט של הרבי הרש"ב. היום החלה גם נשיאותו של הרבי הרי"צ.

הרבי למד שהיום הזה הוא עת רצון, יום מיוחד, וכדאי לעשות את הדברים הבאים:

1. ללמד לפחות פרק אחד של משניות המתחילות באותיות השם של האדמו"ר הרש"ב (רבי שלום דובער).
2. ללמד את התורה של הרבי הרש"ב שארגן את החסידות בדומה לדרך שבה ארגן הרמב"ם את ההלכות מהגמרא.
3. להוסיף בעבודת התפלה.
4. לתת תוספת צדקה, בפרט למוסדות שממשיכים את עבודת הרבי הרש"ב כגון ישיבות תומכי תמימים או בתי חב"ד.
5. לערוך התועדות ולהחליט החלטות בתורה ובמצוות.
(ראה הלכות ומנהגי חב"ד ב' ניסן)

לפני ההסתלקות של הרבי רש"ב הוא אמר "איך גיי אין הימל, או די כתבים לאז איך אייך" – אני עולה לשמים אבל את הכתבים של החסידות אני משאיר לכם.
למרות שהרבי רש"ב הסתלק וחסידים לא יוכלו עוד לראותו, חסידים תמיד יכולים להרגיש את הרבי שלהם על ידי למוד המאמרים שלו.
אנו גם יכולים להרגיש התקשרות לרבי על ידי למוד שיחות, מאמרים ומכתבים שהרבי למד אותנו.